
YAPI MALZEMELERİ VE SERTİFİKASYONU

Atakan BAŞTÜRK
Genel Sekreter
Türk Akreditasyon Kurumu (TÜRKAK)
Ankara/TÜRKİYE

ÖZET

Ülkemizde Avrupa Birliği'ne uyum çerçevesinde kamu otoriteleri tarafından gerçekleştirilmesi gereken hukuksal altyapı çalışmaları tamamlanarak, mal ve hizmetlerin serbest dolaşımı yönündeki teknik engellerin kaldırılması için gerekli zeminin oluşturulması çalışmaları son aşamasına gelmiştir. Bu çalışmaların önemli parçalarından birisi Türk Akreditasyon Kurumu (TÜRKAK)'nın faaliyete geçmiş olmasıdır. TÜRKAK'ın hizmet alanlarından biri olan ürün belgelendirmesi yapan kuruluşların akreditasyonunda, Ürün Belgelendirmesi Yapan Belgelendirme Kuruluşları İçin Genel Şartları Belirleyen TS EN 45011 Standardı ve buna ilave olarak, EA Rehber dokümanları kullanılmaktadır.

Bu aşamada öncelikle üretici sektörden beklenen; yapı malzemeleri konusunda gönüllü alanda hizmet veren uygunluk değerlendirme kuruluşlarının ülkemizde ürün sertifikasyonu alanında görülen boşluk ve yetersizliklerin giderilmesine katkı sağlamalarıdır. Bunun için yapılması gereken öncelikli çalışma, özellikle üretici kuruluş birliklerinin çalışmalarını bu yönde tamamlayarak sektörün ihtiyaç duyduğu güvenilir, tarafsız ve bağımsız belgelendirme hizmetlerine başlamalarıdır.

GİRİŞ

Bilindiği üzere, dünya ticaretindeki tarifelerden kaynaklanan engellerin tedrici olarak ortadan kalkmasıyla birlikte, ülkeler yerli sanayilerini uluslararası rekabete karşı korumak amacıyla teknik engellere başvurmaya başlamışlar ve bunu yaparken de bu uygulamalarını tüketicilerin can ve mal güvenliğinin, bitki ve hayvan varlığı ve sağlığının ve çevrenin korunması temeline dayandırmışlardır.

Bu tür engellerin uluslararası ticaret üzerindeki olumsuz etkisinin giderilmesi amacıyla gerek Dünya Ticaret Örgütü bünyesinde, gerek bölgesel entegrasyonlarda, ülkelerin uyguladıkları bu tedbirlerin ticaretin önünde gereksiz engel teşkil etmemesi için çeşitli düzenlemeler yapılmıştır.

Uluslararası ticarete teknik engellerin kaldırılması amacıyla, 1/95 sayılı Türkiye-AB Ortaklık Konseyi Kararı (OKK)'nın 8 ila 11 inci maddeleri Türkiye'nin AB'nin ortak mevzuatını ulusal mevzuata uyumunu öngörmüştür. Daha sonra, 2/97 sayılı OKK Türkiye'nin uyumlaştıracağı ortak mevzuatın listesini ve bu mevzuatın uyumlaştırma koşul ve kurallarını belirlemiştir. Söz konusu OKK çerçevesinde belirlenmiş olan AB teknik müktesebatının hangi kurum ve kuruluşlarca ulusal mevzuatımıza dahil edileceği ise; 97/9196 sayılı Bakanlar Kurulu Kararı ile tespit edilmiş bulunmaktadır.

Çerçeve Kanun mevcut Türk mevzuatında dağınık bir şekilde yer alan ve etkin bir şekilde uygulama imkanı bulamayan piyasa gözetimi ve denetimi kavramına büyük önem vermekte bunun yanında; esas itibarıyla piyasaya sadece teknik düzenlemesine uygun ve güvenli ürünlerin arz edilebilmesi için Devletin, üreticilerin ve uygunluk değerlendirme kuruluşlarının üzerine düşen vazifeleri belirlemektedir. Gerek kamu idaresinde gerek üretici kesimlerde uzun vadede AB üyesi ülkelerdekine benzer bir anlayışın ve sistemin yerleşmesine vesile olacak hukuksal altyapıyı oluşturmaktadır.

Bu şekilde, AB standardizasyon sistemine paralel bir sistemin ülkemizde uygulanması ile daha geniş bir pazara hitap etme imkanı doğacak ve büyük ölçekli üretim yapma imkanı da sağlanmış olacaktır. Bu dönüşüm, üretim ve istihdamda önemli bir paya sahip KOBİ'lerin üretim kapasitelerinin artmasını da sağlayacaktır.

Teknik mevzuat uyumunun tamamlanması ve Türk Akreditasyon Kurumu'nun (TÜRKAK) faaliyete geçmesi ile birlikte oluşturulan yeni sistem sayesinde, ülkemizin dünya piyasalarına entegrasyonunun sağlanması yönünde önemli bir mesafe alınmış olmaktadır. Bu yolla, iç piyasada yerli ürünlerin ithal ürünler karşısındaki rekabet gücü, dış piyasalarda da ülkemiz ürünlerinin pazar payı giderek artacaktır.

Ürün Belgelendirmesi Alanında Onaylanmış Kuruluşlar ve CE İşaretlemesi

AB'deki sistemin ürün güvenliğini tüm ürünler açısından zorunlu kılması nedeniyle, Çerçeve Kanun sadece, piyasaya arz koşulları ile piyasa gözetimi ve denetimi diğer Kanun ve yönetmelikler ile düzenlenmiş ürünleri değil tüm ürünleri kapsamaktadır. Ancak, uyulması gereken teknik özellikler ile ürününün güvenli olup olmadığının tespiti konusunda temel alınacak mevzuat, ürüne ilişkin

yürürlükteki teknik düzenlemeler olacaktır. Bu itibarla Çerçeve Kanun ile ürünlere ilişkin diğer teknik mevzuat bir bütünü parçalarıdır.

AB'nin Genel Ürün Güvenliği Yönetmeliğinin düzenlediği sistemin Türkiye'ye adaptasyonu çerçevesinde, ürün güvenliği konusu, "Teknik düzenlemelere uygun ürünlerin güvenli olduğu kabul edilir. Teknik düzenlemenin bulunmadığı hallerde, ürünün güvenli olup olmadığı; ulusal veya uluslararası standartlara; bunların olmaması halinde ise söz konusu sektördeki iyi uygulama kodu veya bilim ve teknoloji düzeyi dikkate alınarak değerlendirilir." ifadesiyle 5 inci maddenin 2 inci paragrafında yer almıştır.

Hukuksal altyapının kurulması elbette ki tek başına yeterli değildir. Bu hukuksal altyapının öngördüğü hükümlerin yerine getirilmesi yeterli teknik altyapının oluşturulmasına da bağlıdır. Diğer bir ifade ile, uygunluk değerlendirme kuruluşları ile onaylanmış kuruluşların görevlerini layıkıyla yerine getirdiklerine dair güvenin AB nezdinde tesis edilmesi gerekmektedir. Bu da uluslararası teknik kriterlere uygun, bağımsız ve tarafsız uygunluk değerlendirme kuruluşlarının faaliyete geçmeleriyle sağlanacaktır.

Bu konudaki kilit unsurlardan birisi Türk Akreditasyon Kurumu'nun (TÜRKAK) faaliyete geçmiş olmasıdır. Önümüzdeki aşama ise TÜRKAK'ın gerçekleştirdiği akreditasyon faaliyetlerinin AB tarafından kabul edilmesinin sağlanmasıdır.

Türkiye'deki ihracatçıların, AB'ye yapacakları ihracatta "CE" işareti konusuna dikkat etmeleri gerekmektedir. "CE" işareti, ürüne bu işaretin iliştilmesini zorunlu kılan ilgili teknik düzenlemeye uygunluğu ve güvenliği gösteren bir işaret olmasının yanı sıra, ticari açıdan da, ürünlerin bir AB üyesi ülkeden diğerine dolaşımı sırasında bir çeşit pasaport işlevi görmektedir. AB'de "CE" işareti kapsamına alınan ürünlerin bu işaret olmaksızın pazara sunulması mümkün değildir. Bu kural, hem iç piyasada üretilmiş olan ürünler için hem de üçüncü ülkelerden ithal edilen ürünler için geçerlidir.

CE Uygunluk İşaretinin ürüne iliştilmesinde üreticinin öncelikle yapması gereken şey ürününün, halihazır durum itibarıyla 23 adet olan ve ürüne CE Uygunluk İşareti iliştilmesini öngören Yeni veya Global Yaklaşım Direktifleri kapsamına girip girmediğini tespit etmektir. Bunun için üretici, sözkonusu Direktiflerin kapsam bölümünde listelenen ürün ve ürün gruplarını incelemelidir. Eğer ürün herhangi bir Yeni veya Global Yaklaşım Direktifi kapsamına girmiyorsa CE Uygunluk İşaretinin ürüne iliştilmesi gerekmez ve hatta iliştililemez. Üretici ikinci olarak, ürününün kapsamına girdiği direktifte öngörülen uygunluk değerlendirme yöntemlerinden istediğini seçer. Üretici bundan sonra, seçtiği modüle göre ya bir Onaylanmış Kuruluşa başvurur, ya da uygunluk

---

değerlendirmesini kendisi yapar. Onaylanmış Kuruluşa başvuru da, uygunluk değerlendirmesi kendisi tarafından yapılsa da, Direktifin hükümlerini karşılamak için hangi yöntemin tercih edildiğinin beyan edilmesi gerekmektedir. Bunun için gerekli olan ise, teknik dosyanın hazırlanmasıdır. Teknik dosya ürünün Direktifin hükümlerini karşıladığını açık ve anlaşılır biçimde yansıtabilecek şekilde hazırlanmış olmalıdır. Daha sonra üretici, ürününün ilgili Direktife uygunluğunu Uygunluk Beyanı hazırlayarak beyan ve garanti eder ve ürüne CE Uygunluk İşaretini ilişirir.

Onaylanmış kuruluşlar, Türkiye-AB Gümrük Birliği kapsamında ülkemizce uyumlaştırılacak olan ve ürüne "CE uygunluk işareti"nin ilişirilmesini zorunlu kılan teknik düzenlemeler kapsamındaki ürünlerin ilgili teknik düzenlemesine uygun olup olmadığını test eden, muayene eden ve müteakiben belgelendiren test, muayene ve/veya belgelendirme kuruluşlarıdır. Bu kuruluşların yeterli bilgiye ve deneyime sahip personel ile teknik altyapı açısından ilgili teknik düzenleme kapsamında uygunluk değerlendirme faaliyetlerini yürütecek kapasiteye sahip olmaları gerekmektedir. Bu kuruluşların onaylanmış kuruluş statüsüne sahip olabilmeleri için, öncelikle teknik yeterliliklerinin ilgili Bakanlık veya kamu kuruluşunca tespit edilerek, isimlerinin AB Komisyonu'na bildirilmesi, Komisyon tarafından bu kuruluşlar için bir kimlik numarası verilmesi ve bu kimlik numaraları ile isimlerinin ve hangi teknik düzenleme veya düzenlemeler kapsamında faaliyet göstereceklerinin Resmi Gazete'de yayımlanarak görevlendirmenin resmen yapılmış olması gerekmektedir. Bunun amacı, diğer üye ülkelerin, ithal ürünlerin piyasa gözetimi ve denetimi sırasında, ürünün uygunluk değerlendirmesinin ihracatçı ülkenin yetkilendirdiği kuruluş tarafından yapıp yapılmadığını tespit etmektir.

Kamu sektörü ve özel sektörden bu göreve talip olacak kuruluşların, faaliyette bulunmak istenilen ürün grubu/grupları direktiflerini inceleyerek gerekli hazırlıkları yapmalarında büyük fayda görülmektedir.

Onaylanmış Kuruluşların tespit ve tayininde akreditasyon zorunlu değildir. Ancak, "Uygunluk Değerlendirme Kuruluşları ve Onaylanmış Kuruluşlara Dair Yönetmelik" hükümleri gereğince, TÜRKAK veya Avrupa Akreditasyon Birliği ve bu Birliğin karşılıklı tanıma anlaşması yaptığı diğer bölgesel akreditasyon kuruluşlarına üye kuruluşlarca akredite edilmiş kuruluşların Onaylanmış Kuruluşların taşımaları gereken özellikleri taşıdıkları kabul edilmektedir. Bununla birlikte, akredite olmuş olmak, Onaylanmış Kuruluş olarak tayin edilmek için yeterli koşul değildir. Onaylanmış Kuruluşun yeterliliği kapsamında yapılan değerlendirmenin, bu kuruluşun ilgili teknik düzenleme kapsamında gerçekleştireceği uygunluk değerlendirmesine yönelik olması gerekir. Bir başka deyişle, uluslararası alanda kabul görmüş bir akreditasyon kuruluşundan alınmış

olsa dahi, herhangi bir akreditasyon belgesi, ilgili teknik düzenlemeye dair uygunluk değerlendirme kapasitesini değerlendirmiyorsa, yeterli olmayacaktır.

Öte yandan, akreditasyonun, gönüllü veya zorunlu alanda faaliyette bulunan laboratuvar, muayene ve belgelendirme kuruluşlarının ulusal ve uluslararası kabul görmüş teknik kriterlere göre değerlendirilmesi, yeterliliğinin onaylanması ve düzenli aralıklarla denetlenmesi işlemi olduğu ve denetim zincirindeki son halka hüviyetine sahip bulunduğu dikkate alındığında, bir kamu görevi özelliği taşıdığı ve ticari kaygılardan uzak bir şekilde ifa edilmesi gerektiği ortaya çıkmaktadır. Bu nedenle, uluslararası teamüller gereğince, herhangi bir ülkede ulusal bir akreditasyon kurumunun faaliyete geçmiş olması halinde, bu ülkede yerleşik uygunluk değerlendirme kuruluşları, belli ticari kaygılarla, hedef pazardaki akreditasyon kuruluşuna akreditasyon başvurusunda bulunursa, sözkonusu akreditasyon kuruluşu, akreditasyon işleminin gayri ticariliği ilkesi çerçevesinde bu uygunluk değerlendirme kuruluşunu yerleşik bulunduğu ülkenin akreditasyon kuruluşuna yönlendirmektedir. AB’de bu kuruluşların akredite edilmiş olmaları yetkinliklerini ispat konusunda iyi bir yol olarak görülmektedir.

Yapı Malzemeleri Yönetmeliği

Yaşadığımız son deprem felaketlerinden sonra güvenilir, sağlıklı, dayanıklı ve iyi işleyen kentlerin yaratılabilmesi için, öncelikle yapı çevrenin üretiminde rol alan tüm aktörlerin ve girdilerin yasal bir düzenleme ile denetimi, yani sektörün yeniden regüle edilme sürecinin başlatılması gereği ortaya çıkmıştır. Bu uzun soluklu bir süreçtir ve bu yöndeki çalışmalar belirli bir olgunluğa ulaşmıştır.

AB mevzuat uyum sürecini güvenilir, sağlıklı ve dayanıklı yapılar ve yapı çevre için bir fırsat olarak görerek gerek kamusal alanda, gerekse özel sektörde yapı malzemelerinden, işçiliğine, projesinden, uzman mühendisine kadar yapı çevrenin oluşum sürecinde yer alan tüm aktörlerin ve girdilerin bu yönde bu yönde çalışmalarını sürdürmeleri gerekmektedir.

Yapı Mevzuatının gözden geçirilmesi ve çağdaştırılması, yapı standartlarının, yapı malzemelerinin ve işçiliğinin kalitesinin yükseltilmesi ve bunların etkin bir denetime tabi tutulmasına ilişkin çalışmaların, aynı zamanda inşaat sektörümüzün çeşitli alanlarında faaliyet gösteren kişi ve firmaların AB pazarlarındaki rekabet imkânlarının yükseltilmesi birlikte düşünülmeleri gereken konulardır.

Çünkü sektör sadece insan hayatı ve yaşam kalitesini belirlemekle kalmamakta, aynı zamanda, istihdam potansiyeline sahip, büyük ölçüde yerli sanayiye dayanan, başta imalat sanayi olmak üzere diğer tüm sektörlerle yoğun girdi-çıkı ilişkisi içinde olan ve yurtdışında yürütülen faaliyetlerin döviz kazandırıcı özelliği nedeniyle ekonomik anlamda lokomotif bir sektördür.

Yapı üretim sürecinde rol alan müteahhit, mühendis ve mimarlar için yetkinlik standartları belirlenmesi ve belgelendirilmesi, yetkin mühendislik/mimarlık uygulamasının hayata geçirilmesi, sektörde çalışan işgücünün eğitimi ve sertifikasyonu bu sürecin önemli bileşenleridir ve çalışmaların bu yönde sürdürülmesi gerekmektedir.

Güvenilir ve yüksek standartlı bir yaşam kalitesinin yanı sıra; malzemelerin ve kişilerin serbest dolaşacağı Avrupa Pazarında üreticilerin ve hizmet sunucularımızın benzer hizmet ve üretim koşullarını ülke içinde yaratarak Avrupa pazarlarında rekabet güçlerinin artırılması da önem arz etmektedir.

Örneğin, AB'nin kamu ihaleleri direktiflerine göre: Müteahhitlik ve mimarlık-mühendislik firmalarının AB pazarlarındaki ihalelere katılırken kendi ülkelerinden alacakları belgelerde taşıması gereken bazı yeterlilik şartları vardır. Bu şartların, dış müteahhitlik belgelerine uygulanması ve bunun yurtiçinde de geçerli hale getirilmesi hem AB mevzuat uyumuna, hem ülkemizde yerleşmesi gereken denetim sistemine hem de hizmet sunucuların AB pazarlarına açılmasına hizmet edecektir.

Öte yandan, ürünlerin mevzuata uygun, güvenilir bir şekilde üretimini ve kullanımını denetleyen bir sistem oluşturulmalıdır.Yapı malzemeleri yönetmeliği ve ek mevzuatlarıyla farklı iklim koşullarının bir arada yaşandığı ve çeşitli doğal afet risklerinin yaygın bir şekilde mevcut olduğu ülkemiz için, özellikle Mekanik Dayanım ve Stabilitate, Yangın Durumunda Emniyet, Hijyen, Sağlık, Çevre, Kullanım Emniyeti, Gürültüye Karşı Koruma, Enerjiden Tasarruf ve Isı Muhafazası gibi üretim şartnamelerinin dayanakları belirlenmelidir. İnşaat malzemeleri CE işareti taşıyarak bu yönetmeliğin tüm hükümlerine uygun olduklarını göstereceklerdir. CE işareti sözkonusu ürünün,Uyumlaştırılmış standartlarda denk gelen Türk standardına uygun olduğunu Uyumlaştırılmış standart bulunmadığı durumda 5 yıllık bir süre için verilen Avrupa Teknik Onayı'na uygun olduğunu veya yine ulusal düzeydeki standartlara uygun olduğunu göstermektedir.

Bayındırlık ve İskan Bakanlığınca hazırlanarak 08.9.2002 tarih ve 24870 sayılı Resmi Gazetede yayınlanan Yapı Malzemeleri Yönetmeliği (89/106/EEC)'nin geçiş süresi 01.01.2006 olarak belirlenmiştir. Söz konusu Yönetmelik AB'nin Oyuncak Direktifinden sonra 2. Yeni Yaklaşım direktifidir. Yönetmelikte, teknik şartnamelere yani harmonize standartlara ve Avrupa Teknik Onaylarına atıf yapılmaktadır. Yönetmelik, yapılar için temel gerekleri ortaya koymakta ve yapı malzemelerinde CE işaretini öngörmektedir. Yapı Malzemeleri Yönetmeliğine özgü en önemli özellik temel gereklerin yapı malzemelerine değil doğrudan yapılara yönelik olmasıdır.

Uygunluğun teyidi ve CE İşareti harmonize standartlara ve Avrupa Teknik Onaylarına uyum yok ise mümkün değildir. Burada, küresel yaklaşım modülleri uygunluğun teyidi için kullanılmamaktadır. Bunun yerine Uygunluk Teyit Sistemleri kullanılmaktadır.

Yapı Malzemeleri Yönetmeliği'nin temel gerekleri kapsamındaki mevzuat çerçevesinde de belirli oranda uyumlaştırmayı gerektirmektedir. Bu uyumlaştırma Yapı malzemelerine ilişkin ticarete teknik engellerin kaldırılmasının nihai halkasını oluşturmaktadır. Yapı Malzemeleri Yönetmeliği AB'nin 89/106/EEC direktifinin (CPD) uyumlaştırılmasıdır. CPD, AB'nin yirmi binin üzerindeki ürün grubu için geliştirdiği yeni yaklaşım direktifleri kapsamında yayımlanmıştır. Yönetmelik bina ve diğer inşaat mühendisliği işleri dahil olmak üzere tüm yapı işlerinde daimi olarak kullanılmak amacıyla üretilecek yapı malzemelerinin taşınması gereken temel gerekleri, bu malzemelerin tabii olması gereken uygunluk değerlendirme prosedürleri, piyasa gözetimi ve denetimi işlemleri ile ilgili usul ve esasları belirlemektir. Standart olmayan yeni ürünler, standartlardan sapma gösteren ürünler, standart tam hazır olmayan ürünler Avrupa Teknik Onayı gerektirmektedir. Eurocode olarak adlandırılan standartlar, doğrudan yapı malzemelerine ilişkin teknik şartnamelerden ayrı olarak yapıların strüktürel tasarım kriterlerine ilişkindir.

Amaç, ülkemizde üretilen yapı malzemelerinin yurt içinde ve Avrupa Birliği üyesi ülkelerde serbest dolaşımının sağlanmasıdır. Yapı malzemelerinin Yönetmeliğe uygun kabul edilmesi için AB Komisyonu tarafından yayımlanan harmonize standartlara uygun olması zorunludur. Harmonize Standartların olmadığı durumlarda (European Technical Approval) ETA olarak anılan Avrupa Teknik Onay'ları uygunluk değerlendirmesinde esas teşkil etmektedir. Harmonize Standartların ve Avrupa Teknik Onayının bulunmaması durumunda temel gerekleri karşılayan ve AB Komisyonunca tanınan milli standartlara uyulması gerekmektedir.

Sözkonusu Yönetmelik kapsamına giren malzemelerle ilgili teknik onay verecek, değerlendirme, teyit ve belgelendirme faaliyeti yapacak deney laboratuvarları, muayene ve/veya belgelendirme kuruluşları arasından yetkili kuruluş tarafından belirlenerek ilgili mevzuatta belirtilen esaslar çerçevesinde yetkilendirilen özel veya kamu kuruluşu "Onaylanmış Kuruluş" statüsü kazanmaktadır. Yapı malzemesinin kullanım amacına uygun olması zorunludur. Bu nedenle yapı malzemelerinin kullanıldıkları, monte edildikleri, uygulandıkları veya tesis edildikleri yapı işlerinin gerektiği gibi tasarlanması, inşa edilmesi ve temel gereklere ilişkin teknik şartnameleri karşılaması gerekmektedir.

Yapı malzemelerinin piyasaya arzı, dağıtımı veya piyasada iken Yapı Malzemeleri Yönetmeliği'ne veya Yönetmelikte atıfta bulunulan teknik şartnamelere uyum

---

olarak üretilip üretilmediğinin, güvenli olup olmadığının denetlenmesi veya denetletirilmesi, güvenli olmayan yapı malzemelerinin güvenli hale getirilmesinin temin edilmesi, gerektiğinde yaptırımların uygulanması faaliyetleri piyasa gözetimi ve denetimi faaliyetleri içinde yer almaktadır.

Onaylanmış Kuruluş olmak üzere başvuran kuruluşların TÜRKAK tarafından akredite edilmiş olmaları tercih edilmektedir. Bu kapsamda, TÜRKAK ile Bayındırlık ve İskan Bakanlığı arasında bir protokol imzalanmıştır. TÜRKAK onaylanmış kuruluş başvurularını TS EN 45011 Ürün belgelendirmesi Yapan Belgelendirme Kuruluşları İçin Genel Şartlar Standardı ile Yapı Malzemeleri Yönetmeliğinin Şartları ve EA Rehber Dokümanları doğrultusunda denetleyerek akredite etmektedir. Bu yolla, onaylanmış Kuruluşların görev ve sorumlulukları netleştirilmektedir. Ayrıca, onay kuruluşu olmak isteyen kuruluşların görevlendirilme kriterleri ve görevleri de yönetmelikte ortaya konmaktadır.

SONUÇ:

Bu noktada TS EN 45011 Ürün Belgelendirmesi Yapan Belgelendirme Kuruluşları İçin Genel Şartlar Standardına göre çalışan kuruluşların yapı malzemelerine yönelik olarak gönüllü belgelendirme hizmetlerine katılması, AB'ye uyum sürecinde çalışmalarını sürdüren ülkemizde sürecin kısılması için büyük önem arz etmektedir. Özellikle üretici sektörlerin temsilcisi olan derneklerin, sektörde büyük boşluk olan sertifikasyon programlarının oluşturulması ve geliştirilmesinde büyük rolleri ve desteklerinin olabileceği düşünülmektedir.

Konuyla ilgili örneklendirme gerekirse, izolasyon malzemeleri olan strafor, cam yünü vb. yapılarda ses ve ısı geçirgenliğinin düşürülmesi için kullanılan malzemelerin gönüllülük esasına göre sertifikalandırılmasının ilgili sektörel üretici derneği tarafından sahiplenilmesi önemli bir adım olacaktır. Bu şekilde geliştirilecek ürün sertifikası ve uygunluk markası, bağımsız ve tarafsız bir sertifikalandırma ile pazarda niteliksiz ürünlerin yol açabileceği haksız rekabeti önleyecektir. Üreticilerce gönüllü sertifikasyona süratle yönelmesi sektörde kalite altyapısının yükselmesi yönünde önemli bir destek sağlayacaktır. Özellikle sivil toplum kuruluşu statüsünde olan sektörel üretici derneklerinin hazırlıklarını tamamlayarak bu süreçte yer almasının ürün belgelendirmesi alanında ülkemizde yaşanan boşluk ve yetersizliğin giderilmesine büyük katkı sağlayacağı şüphesizdir.